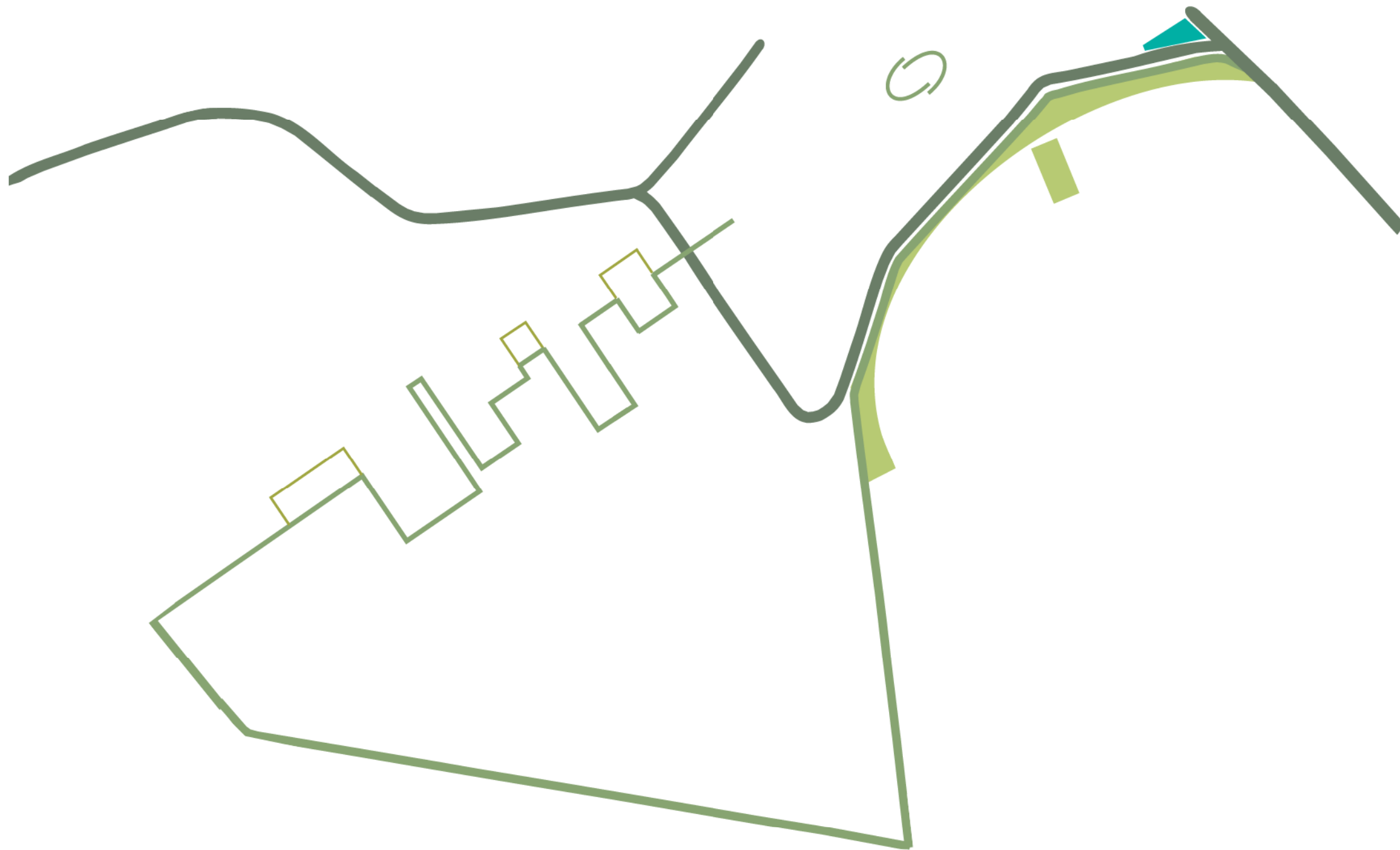

Open Oproep OO 1116 B

BEVEREN-NOORD
ONTWIKKELINGS- EN BEELDKWALITEITSPLAN

INHOUDSTAFEL

1. Algemene lezing en benadering	6
2. Ontwerpbenadering van het eigenlijke studiegebied: een nabij einde van de wereld	12
2. 1 1+ 2 + 3	
2.2 Een nabij einde van de wereld, een paradoxale ontwikkelingsconditie	
I Neo-natuur	
II. Van Doelpolder tot gecontroleerd getijdengebied	
III Prosperpolder	
3. Duurzaamheidsgehalte	39
4. Ontwerpproces- en management	43
5. Raming studiekosten	47

1. Algemene lezing en benadering

Beveren-Noord, gegrepen in drie dynamische landschappen.

Als rivier genereerde de Schelde –uiteindelijk het basiselement dat hier alles determineert– drie verschillende en tegenstrijdige vormen van landschap.

1. natuurlandschap

Er is het natuurlandschap van het estuarium met zijn eigensoortige rijke schakering van krekens, schorren en slikken waarvan het Verdrunken land van Saeftinghe nog een stille getuige is.

B/W Fricx kaart

2. cultuurlandschap

Er is het cultuurlandschap van de polders die door de aanmaak van dijken en een fijnmazig stelsel van kanaaltjes toelieten land droog te leggen en bruikbaar te maken voor de landbouw. Het polderlandschap verovert met andere woorden het natuurlijke waterlandschap van de rivier die teruggedrongen wordt tot achter een hoge Scheldedijk. Het cultuurlandschap neemt het waterlandschap in en zet het om in land(bouwland). Bij dit cultuurlandschap horen dorpen en gehuchten.

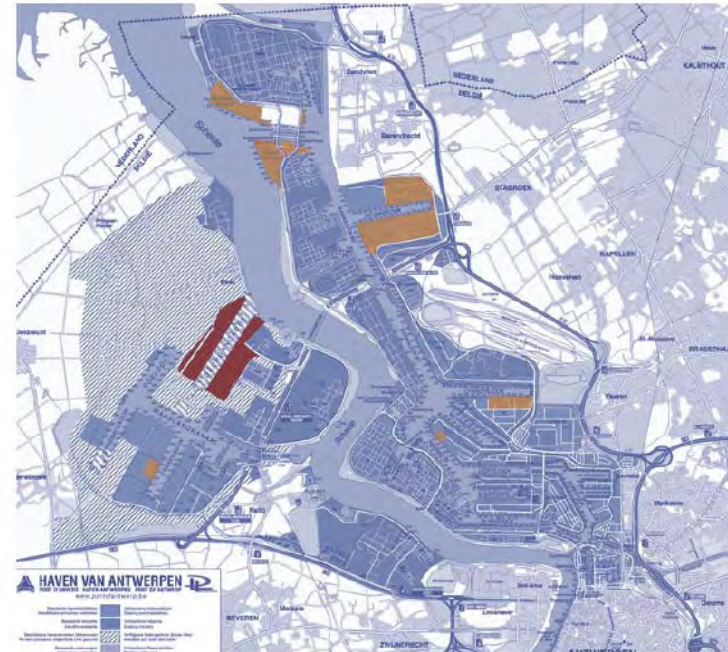

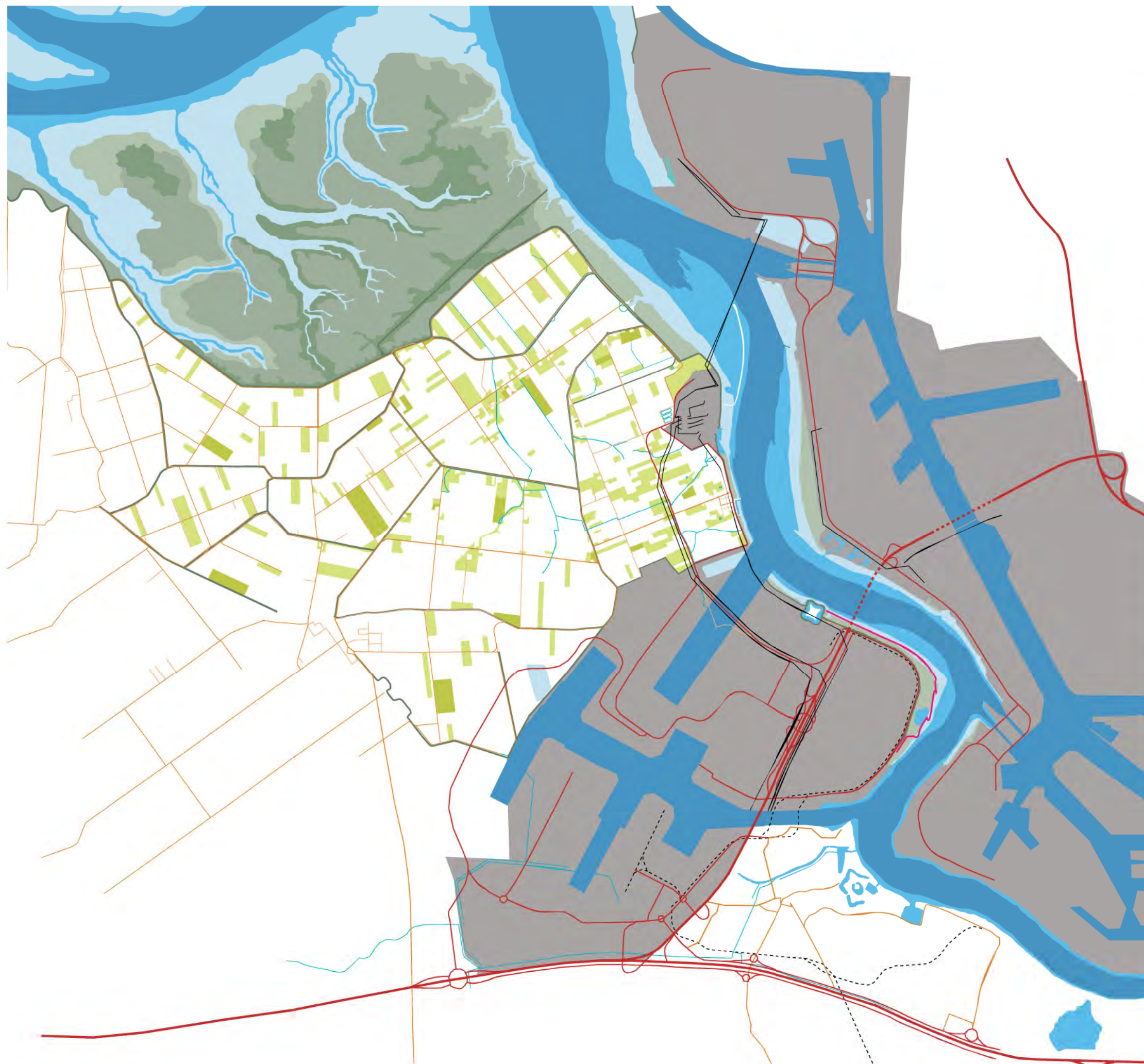
De Ferraris kaart

3. havenlandschap

Tenslotte is er het industrieel havenlandschap dat het waterlandschap niet zozeer omzet in land, dan wel het transformeert tot een haven. Ingenieurs zetten het ecologische watersysteem en de polder om in een economisch watersysteem: kades, dokken, sluizen, etc.

Elk van deze drie landschappen kent zijn eigen dynamiek, ritmes en kenmerkende eigenheid. Het natuurlandschap heeft zoals de natuur zelf veel tijd en werkt op lange termijn. De haven daarentegen wordt gestuurd door hectische investeringscycli. De polders nemen een tussenpositie in en ondergaan geleidelijke veranderingsprocessen op het ritme van de herstructureringen die zich in de landbouw voltrekken.

Het studiegebied, in essentie een poldergebied, zit te paard op deze drie door de rivier gegenereerde landschappen en is tegelijkertijd het slagveld tussen deze drie tegenstrijdige landschappen. Het cultuurlandschap (polders, landbouw en dorpen) lijkt daarbij het onderspit te delven tussen uitbreidende haven en industrie (met de kerncentrale van Doel als vooruitgeschoven 'outpost') en natuurontwikkeling (als compensatie voor het eerste).

Het ontwikkelings- en beeldkwaliteitsplan biedt de gelegenheid om enerzijds identiteitsbepalende elementen van elk van deze drie landschappen scherp te stellen en anderzijds de interactie tussen deze drie landschappen beter in beeld te brengen. Deze interactie vindt juist plaats in het studiegebied Beveren-Noord. Deze interactie constructief organiseren voor elk van de landschappen –inclus de in de verdrukking rakende nederzettingen,,zal de kern vormen van het ontwikkelings- en beeldkwaliteitsplan.

0 1km 5km

Drie landschappen, drie infrastructuren, drie vormen van porositeit

Het ontwikkelings- en beeldkwaliteitsplan biedt de gelegenheid voor elk van de drie vermelde landschappen een territorium met eigen identiteit af te bakenen en voor elk van deze landschappen –die elk op hun eigen ritme in beweging zijn– een aantal krijtlijnen uit te tekenen voor hun kwaliteitsverhoging. Het industrielandchap kan immers bezwaarlijk als hoogkwalitatief worden bestempeld. De wegeninfrastructuur biedt veeleer de aanblik van een omgewoeld maanlandschap dan dat van een hedendaags hoogkwalitatieve bedrijvenszone. De polders van hun kant neigen te verrommelen en het natuurlandschap is feitelijk nog te ontwikkelen. Bedoeling van het ontwikkelings- en beeldkwaliteitsplan wordt het versterken van de kwaliteiten van elk van deze landschappen (herstellen van coherentie, desgevallend inbrengen van versterkende elementen). In het nieuw aan te maken natuurlandschap zal het daarbij vooral gaan om het nauwgezet inspelen op de verschillende grondniveau's (van ontpoldering), waterpeil en -kwaliteit (zout, zoet, brak) en de daarbij passende vegetatie. Voor de polders spelen de dijken (en hun beplanting) een essentiële rol. In het industrielandchap schreeuwt het maanlandschap omheen de wegeninfrastructuur om interventie.

Uiteraard kan niet voor elk van deze landschappen een allesomvattend masterplan worden gemaakt. Er wordt voorgesteld in elk van deze drie landschappen de infrastructuur als invalshoek te kiezen omdat deze de toegankelijkheid en dus de porositeit van deze landschappen bepaalt.

1

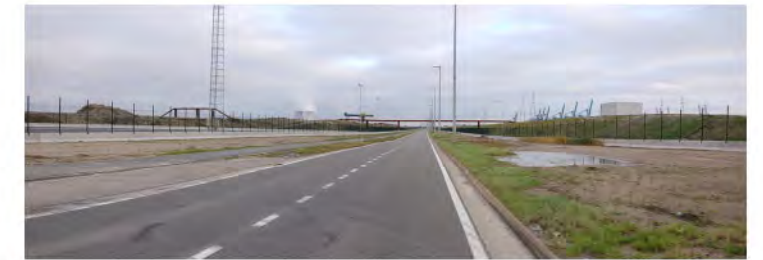
Voor de fractie van het industrielandchap die de toegang tot het studiegebied bepaalt wordt van de overmaat aan infrastructuurruimte (meestal tientallen meters brede profielen) te benutten voor een gericht beplantingsplan dat deze wegen in maanlandschappen omzet in een scenische **parkway**.

Op deze wijze:

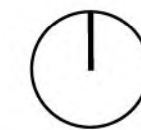
- verhoogt de kwaliteit van dit deel van het havengebied,
- ventileert de haven 'natuurcompensatie' niet enkel op gebieden buiten zichzelf maar realiseert het dit ook intern,
- vervult de haven niet enkel haar civieltechnische taak (vlotte havenontsluiting), maar evenzeer haar civieke plicht om gebieden als Beveren-Noord een behoorlijke aansluiting te geven (in plaats van het als een achteringelegen uithoek te laten verkommeren) op de rest van het territorium. De havenontsluitingsweg is immers een van de evidente toegangen tot het studiegebied voor automobilisten van buitenuit.

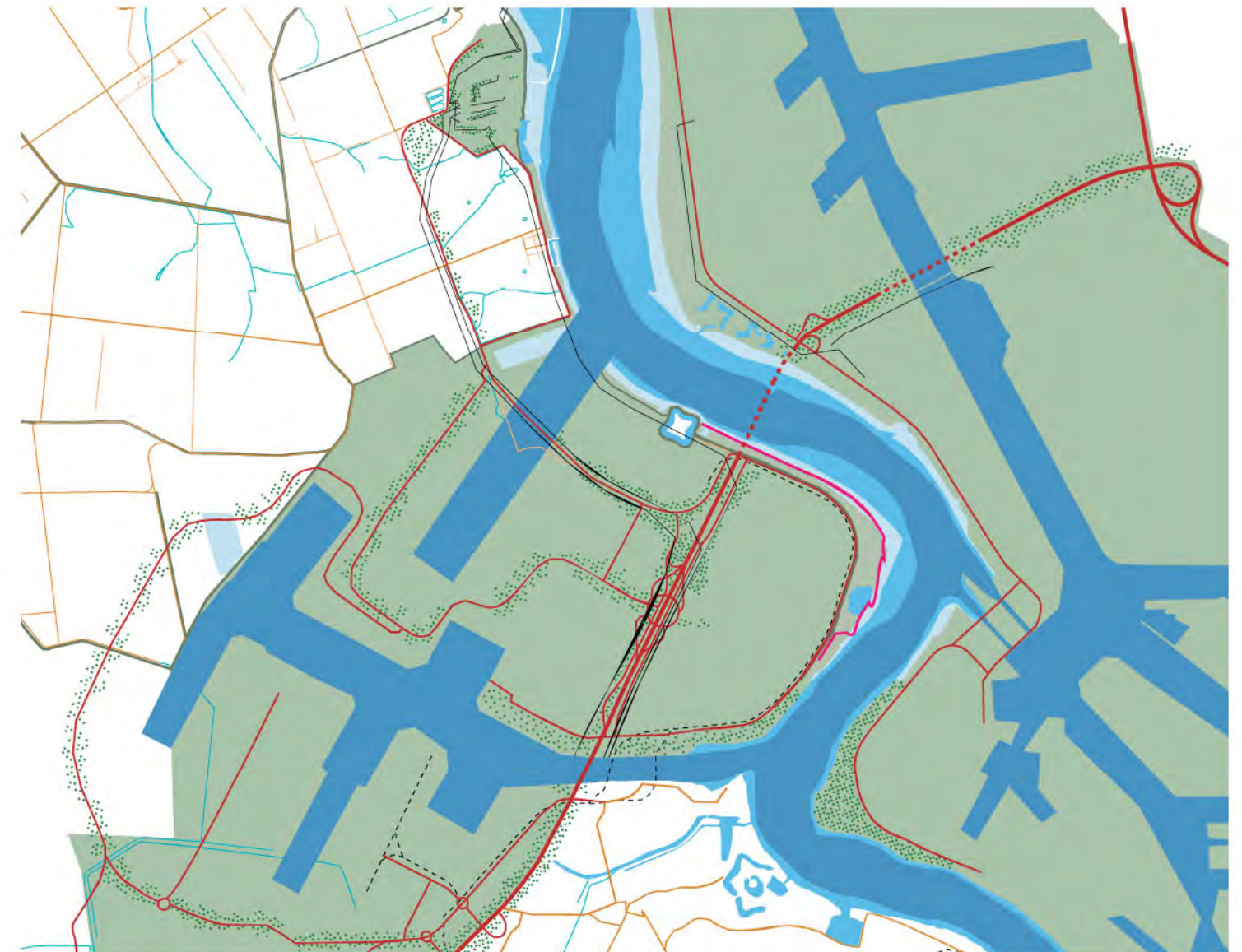
Na

Vóór

0 1km 3km

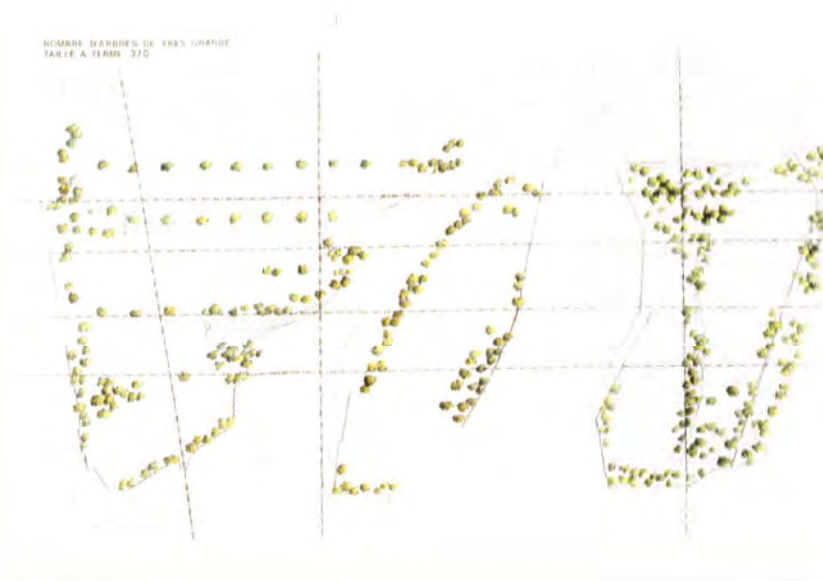
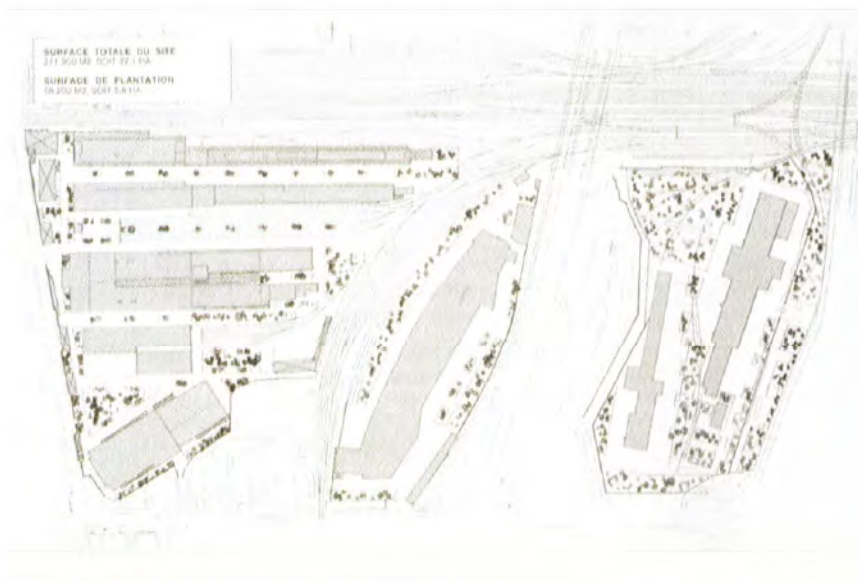

Na

Vóór

Reference project 1

Planting scheme, Paris
[Michel Desvigne]

2

In het natuurlandschap gaat het niet om vlotte auto-onstluiting maar integendeel om trage trajecten voor voetgangers en fietsers. Al naargelang de zone wordt toegang gegeven, gedoseerd of ontzegd.

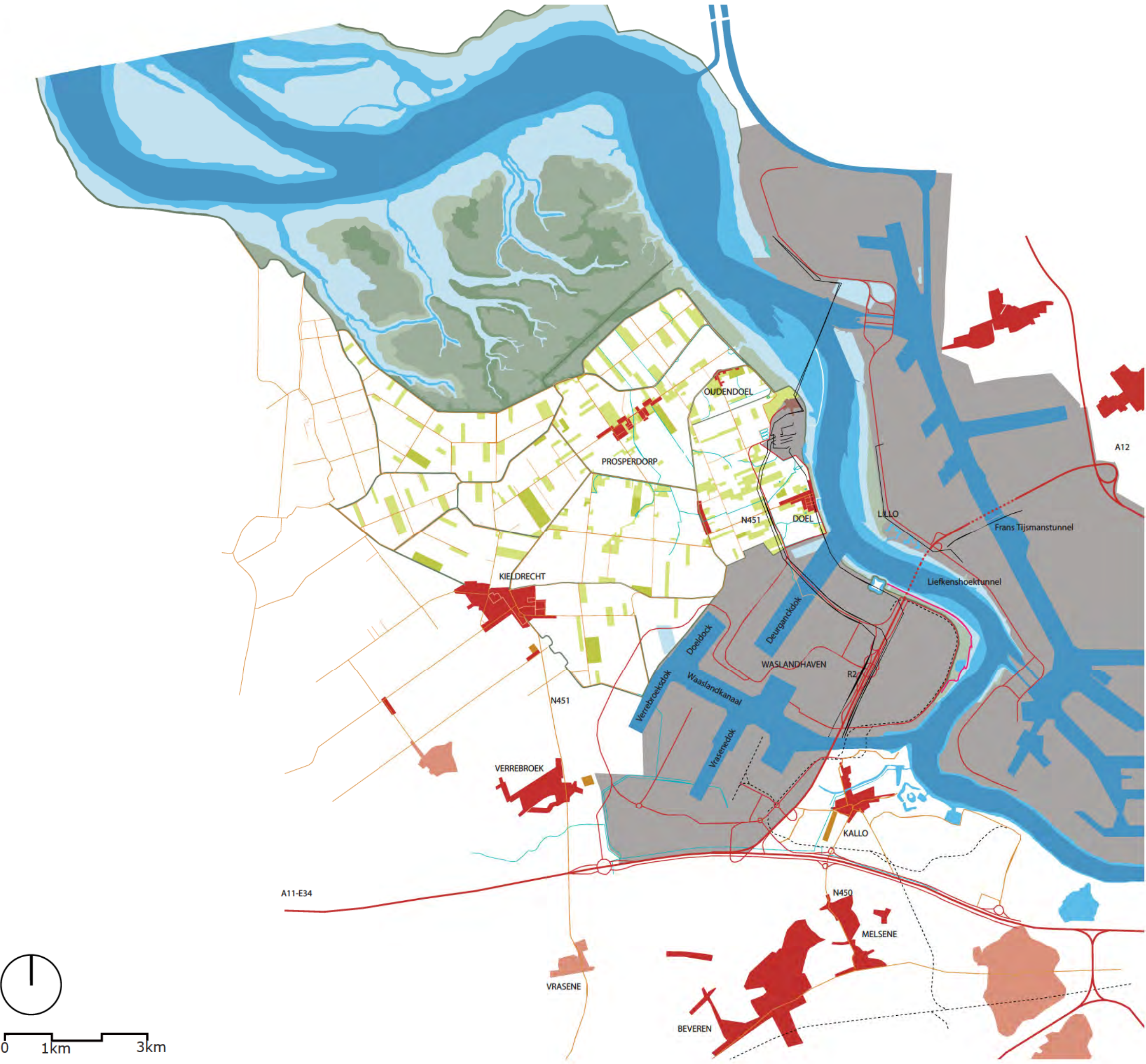
Het vocabularium hier is dan ook niet de parkway, maar **het pad** of desgevallend het traject. Het gaat er hier ook om sleutels te vinden voor de creatie van nieuwe (neo-) natuur.

3

In het cultuurlandschap, kortom de polders en de gehuchten, vormen de dijken en de ortogonale wegenrasters de dragers van de gelijkmatige ontsluiting van het landbouwareaal en de erin vervatte gehuchten en dorpen. In het gelid geplaatste bomenrijen op of langs de **dijken** zorgen voor een herkenbaarheid van ver en een scenische rij-ervaring. De rechte **wegen in de polders** laten de ervaring van 'in het landschap' te vertoeven toe, maar deze ervaring wordt verstoord door de neiging tot verrommeling in/ van het landschap, de lage architectuurkwaliteit van de bebouwing, etc.

Wegen en dijken (bestaande en nieuwe) liggen op verschillende niveaus (0.0 m, 1.5m, 2.5m, 4m, 6m, 8 à 10 m) en laten verschillende gewaarwordingen en ervaringen (op dijk, op tussenniveau, naast dijk, tussen twee dijken, ...) van het cultuurlandschap toe.

Situatie plan

2. ontwerpbenadering van het eigenlijke studiegebied: een nabij einde van de wereld

2.1 1+ 2 + 3

In het studiegebied Beveren-Noord (Prosperpolder, Doelpolder, Ouden Doel en omgeving) komen de drie landschappen samen, en klikken de drie types van infrastructuur (1. snelle parkway; 2. scenische dijkwegen; 3. trage paden en trajecten) ineen.

Het samenspel tussen de 3 landschappen vraagt om duidelijke regels, waaronder een definitie van de afbakening en hoe de onvermijdelijke overlap wordt geregeld. Dit laatste is de kern van het ontwikkelings- en beeldkwaliteitsplan voor Beveren-Noord (Prosperpolder, Doelpolder, Ouden Doel, Rapenburg).

In het voorlopige schetsontwerp van het ontwikkelingsplan wordt uitgegaan van het volgende:

2.2 een nabij einde van de wereld, een paradoxale ontwikkelingsconditie

Door de geplande ingrepen van bovenuit (natuurcompensatie) worden er in de polder 3 nieuwe landschappen gevormd, met elk een eigen karakter en elk een eigen ontwikkelingspotentieel.

Dit ontwikkelingspotentieel is wel van een bijzondere aard.

Het studiegebied Beveren-Noord is van ouds immers een perifeer gelegen stuk landschap. De Scheldedijken, de grens België-Nederland, het Verdrongen land van Saeftinge maken het studiegebied per definitie een uithoek, uit welke richting men ook komt. De laatste decennia is dit effect versterkt door de oprukkende haven op linkeroever, waardoor Beveren-Noord (Prosperpolder, Oude Doel, etc.) nog meer werd geïsoleerd.

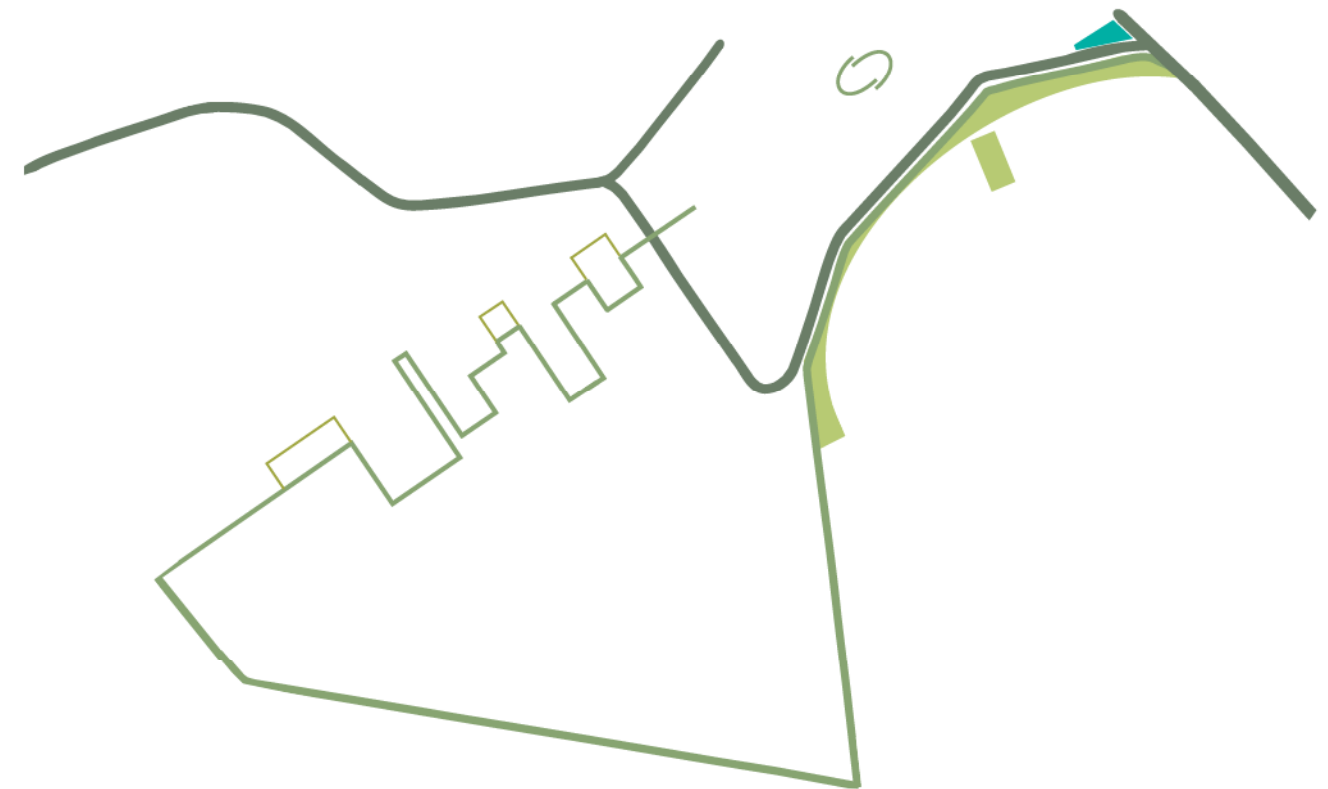
Beveren-Noord vormt het "einde van de wereld" en zal dat nog meer worden. Het einde van een wegensysteem, het einde van een industriegebied, het uitlopen van een landbouw-poldergebied. Er is geen weg verder. Natuur, desolaatheid, horizontaliteit, water zullen er binnenkort overheersen. Niettemin is dit 'einde van de wereld' vlakbij. Met de boot steek je het water over en je bent bij wijze van spreken in het centrum van de 'bruisende metropool'. Uit Beveren of Antwerpen centrum ben je respectievelijk per fiets en auto op 20 minuten van het 'einde van de wereld'.

Deze paradoxale conditie van gelijktijdige nabijheid en verafheid is de eigenheid van het studiegebied. In het ontwikkelingsplan willen we deze even sterke als uitzonderlijke eigenheid constructief uitbuiten als complementair ontwikkelingspotentieel: de extreme rust en natuurlijkheid die de plek zal bieden, juist naast de hectiek en kunstmatigheid van stad en industrie.

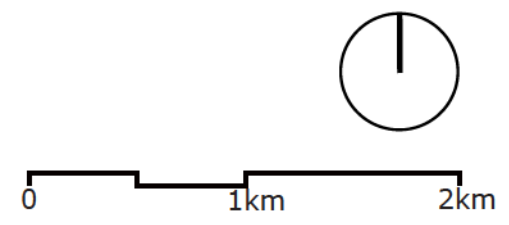
Dit betekent dat we niet mikken op massa-ontwikkeling, -toerisme. Er zullen heus geen busladingen toeristen worden afgezet. We zullen veeleer op zoek naar meerwaardezoekers die uit de hectiek van de stad (het weze Antwerpen, Beveren of St. Niklaas) willen stappen en even in een andere wereld –het einde van de wereld- willen vertoeven. Het kan gaan om eco-toerisme, natuurbeleving, in de natuur wonen, een verdwaalde kunstenaar of een lokale landbouwer die verbreedt (hoevetoeerisme, etc.), de jeugdbeweging die op natuurkamp komt, de havenwerknemer of die van Electrabel die een andere knusse lunchplek vindt op fietsafstand).

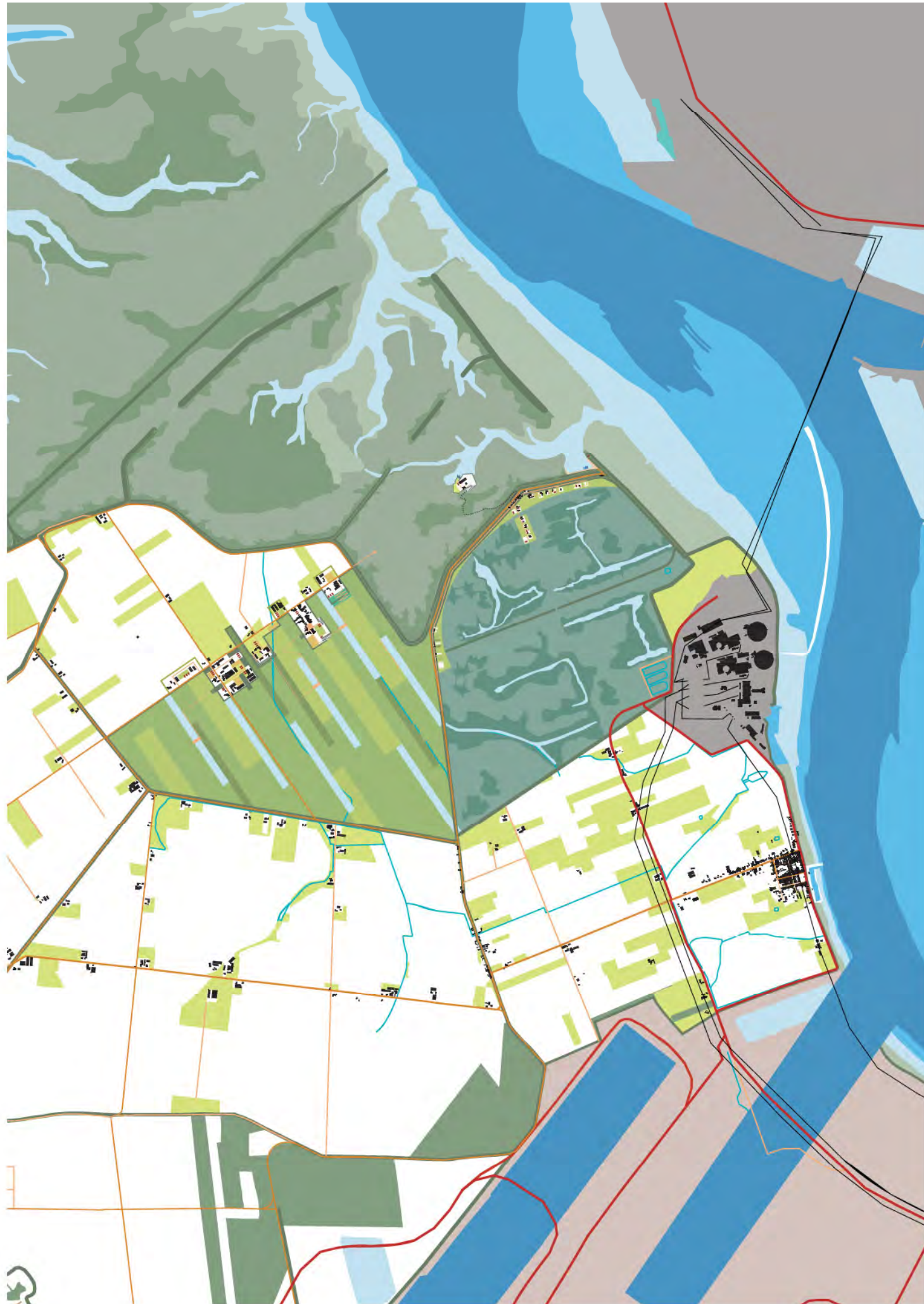
Wat er ook van zij, van bovenuit wordt het studiegebied drie landschappen met een verschillend gehalte en aard aan natuurontwikkeling opgedrongen. In wat volgt

overlopen we die drie landschappen en gaan we in hoe deze 'ontstolen' landbouwgebieden onverhoopte ontwikkelingsperspectieven bieden.

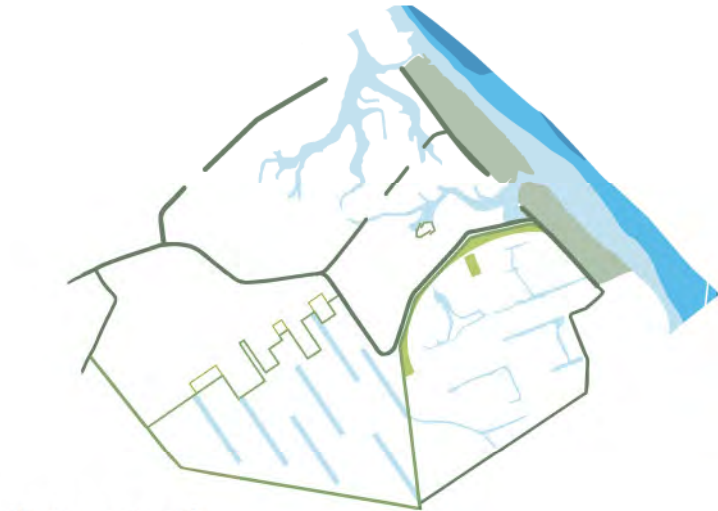

Bestaand

Voorstel

Water netwerk

Wegen netwerk

Gebouw netwerk

Voorstel

Bestaand

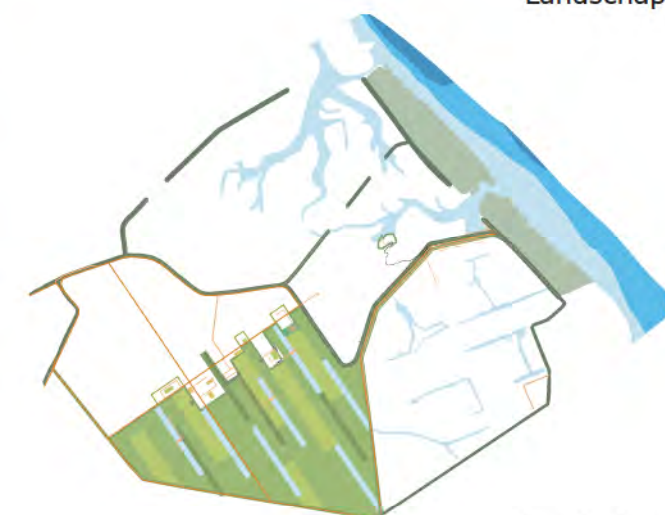
Landschap schema

Landschap 1

Landschap 2

Landschap 3

LANDSCHAP 1

Na

Vóór

I neo-natuur

I.I landschapselementen

dijkbressen en een nieuwe inlands gelegde Scheldedijk

Een neo-natuurlijk landschap ontstaat door enerzijds de aanleg van een nieuwe hoge dijk parallel aan de Zoetenberm en anderzijds het maken van bressen in de bestaande Scheldedijk, de Hedwigedijk en de meer noordelijk gelegen dijken naar het Verdrongen land van Saeftinghe toe. Hierdoor wordt de Hedwigepolder feitelijk onderdeel gemaakt van een 'uitgebreid' Verdrongen land van Saeftinghe.

Onnuttige dijkrelicten blijven behouden (prijsgegeven aan de werking van de natuur op lange termijn), waardoor zowel vanuit de rivier als vanuit het gebied zelf het beeld ontstaat van

een door de rivier herwonnen stuk natuur.

Deze werkwijze articuleert letterlijk de herovering door de natuur van haar oorspronkelijke landschap: bressen in de dijk waardoor het waterlandschap terug binnentreedt achter de (oorspronkelijke) dijk.

De nieuwe hoge (8 à 10 meter) inlandse Scheldedijk wordt beplant met monumentale bomen (zie ook verder), zodat hij duidelijk en herkenbaar wordt gemarkeerd in het landschap als een grens (met het natuurgebied)

vegetatie

In dit waterrijke neo-natuurgebied zal de een slikken- en schorrevegetatie en fauna terugkeren. De natuur gaat hier terug haar eigen gang met alle onvoorspelbaarheden vanden.

Er kan verwacht worden dat er de eerste jaren een explosie van pioniervegetatie ontstaat met in tijdens het groeiseizoen een overweldigende bloemenweelde. Deze vegetatie zal geleidelijk een enigszins soberdere uitblik vertonen, waarvan de algemene structuur de topografie van geulen en hoger gelegen gronden zal volgen, en bepaald wordt door de frequentie waarmee het brakke tot zilte Scheldewater tot bepaalde hoogtes zal reiken. De preciese ontwikkeling van het stelsel van geulen en schorreplaten is echter niet voorspelbaar.

paden en trajecten

Toegankelijkheid tot dit 'natuurdomein' is erg beperkt en gecontroleerd uit veiligheidsoverwegingen en om de natuur zomin mogelijk te storen. Een beperkt aantal

paden, en vooral 'begeleide' trajecten maken het toegankelijk voor natuurliefhebbers, vogelspotters, natuureducatie-initiatieven

I.II ontwikkelingsmogelijkheden

De aanleg van dit natuurcompensatiegebied onttrekt het gebied aan gewone en grootschalige ontwikkelingen. Niettemin kunnen volgende duurzame ontwikkelingsmogelijkheden aangestipt:

jachthaven

Ter vervanging van de huidige Prosperhaven die verdwijnt, wordt voorgesteld een nieuwe kleine jachthaven te realiseren in de oksel van de nieuwe (inlands gelegde) Scheldedijk en een relict van de oude Scheldedijk. Door deze hier te plaatsen juist 'voor de ingang' van het nieuwe natuurgebied verstoort de jachthaven het natuurgebied (broedplaatsen, etc.) niet..

ontsluiting

Een nieuwe weg tussen de nieuwe inlandse Scheldedijk en de Zoetenberm verleent toegang tot de haven. Door deze weg voor gemotoriseerd verkeer tussen de dijken en relatief verlaagd te leggen verstoort dit verkeer de natuurgebieden langs weerszijden van de dijken niet. Op de dijken kunnen fiets- en voetgangerspaden worden aangelegd (deels recuperatie van mooie kasseiweg op Zoetenberm).

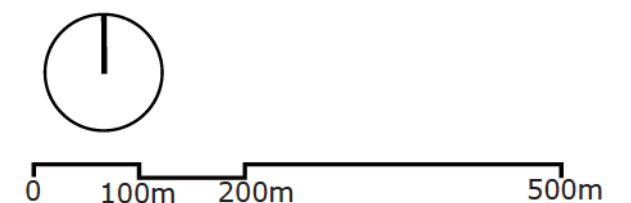
uitkijk-/vuurtoren

Op het relict van de oude Scheldedijk die onderdeel wordt van de jachthaven kan op het einde een uitkijk-/vuurtoren worden geplaatst. De uitkijktoren geeft uitzicht op Schelde, 'uitgebreid' land van Saeftinge, Doelpolder, etc.

Er wordt voorlopig enkel hier en in samenhang met de jachthaven een uitkijktoren voorzien, zodat in algemene termen alle mogelijke uitkijkposten (bezoekerscentrum kenrcentrale, kerktoeren Prosperpolder, bestaande vuurtoren Scheldedijk) elementen zijn die op de 'buitenrand' van het gebied liggen. In het gebied zelf verkiezen we de horizontaliteit van de dijken (van verschillende hoogtes), wegen (idem dito) en paden om op een trage manier de weidsheid van het landschap in zich op te nemen. Het is een gebied waar weidsheid, laagte en traagheid de ervaring moet sturen; niet de snelle klim die in een oogopslag alles onthult. Beveren-Noord kan geen gebied van de snelle kick worden, het moet het hebben van traagte, het doorheen de wandeling in zich opnemen van het landschap.

voorzieningen

Aan de voet van de toren kan desgevallend een paviljoen met gespecialiseerde horeca geplaatst. Een pont zorgt voor een overvaart naar de overige oude Scheldedijkrelicten (tussen Schelde en natuurgebied) en maken van deze Scheldewandeling een bijzondere belevenis. Anderzijds laat het pont een dosering toe.

St. Antoniuserf

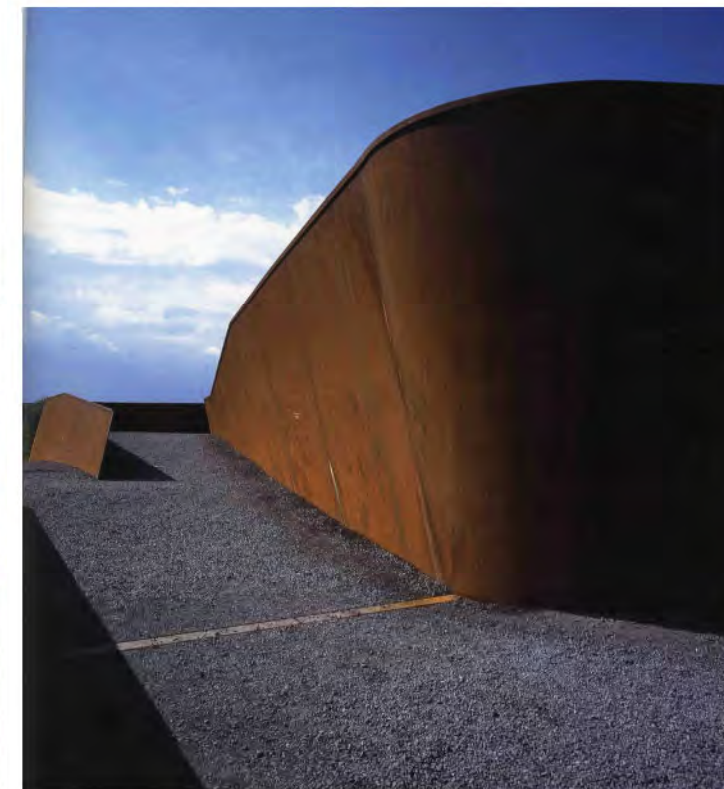
Alle bebouwing ten noorden van de nieuwe inlandse Scheldedijk is begrijpelijkerwijze ten dode opgeschreven en wordt gesloopt. Hier kan enkel uitzondering op gemaakt worden voor uitzonderlijk patrimonium. Zo kan worden overwogen de St. Antoniushoeve te behouden (eerder dan ze te 'verplaatsen' naar waar ze niet gedijt) door een corten-staalwand omheen het erf van de St. Antoniushoeve heen te draperen. Bestudeerde openingen in de wand laten toe het omcirkelde erf te bereiken via boot (enkel bij hoogwaterstand, wat het uitzonderlijke van de beleving versterkt) of traject over het moerassig natuurgebied. De St. Antoniushoeve wordt van buitenuit met zijn roestig bovenmaats pak in cortenstaal als een aangespoeld stuk scheepswrak dat door de nukken van de Schelde is vastgelopen in zijn natuurlijke oeverzone. Het corten-pak maakt een zuivere en scherpe scheiding tussen binnen (relict van het heroverde poldergebied) en buiten (neo-natuur). Hierdoor is de impact op het natuurgebied beperkt tot een absoluut minimum.

Het St. Antoniuserf in haar nieuwe uitzonderlijke setting –eenstukjelandart-kandegeschiktesetting worden voor een natuureducatiecentrum, al dan niet met exclusieve overnachtingsmogelijkheden. Het St. Antoniuserf zal het niet moeten hebben van massatoerisme, maar van de meerwaarde die haar exclusiviteit biedt.

Reference project 3

Yokohama Portside Park, Yokohama, Japan
[Hiroki Hasegawa]

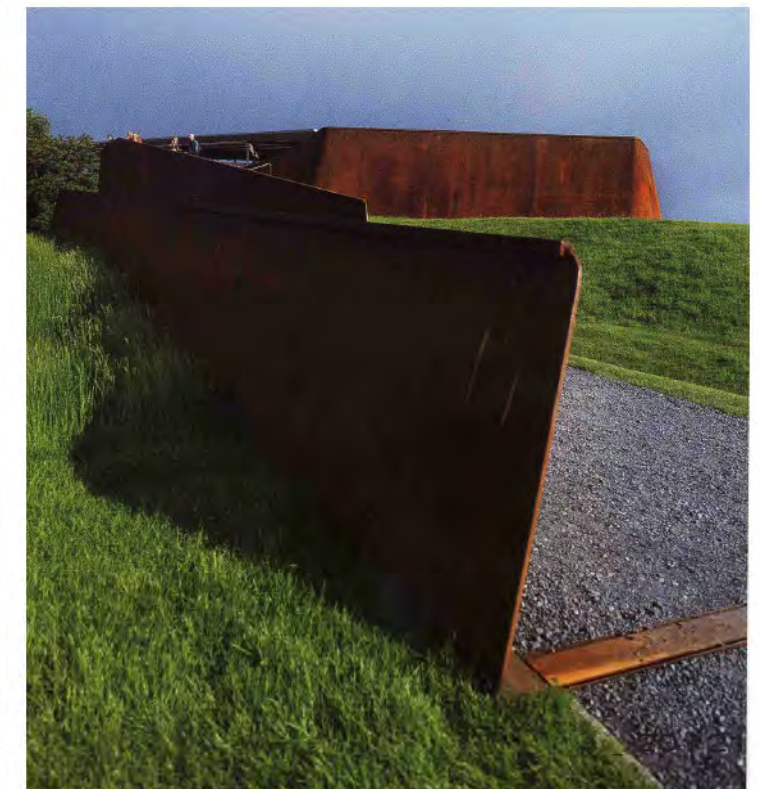

Reference project 2

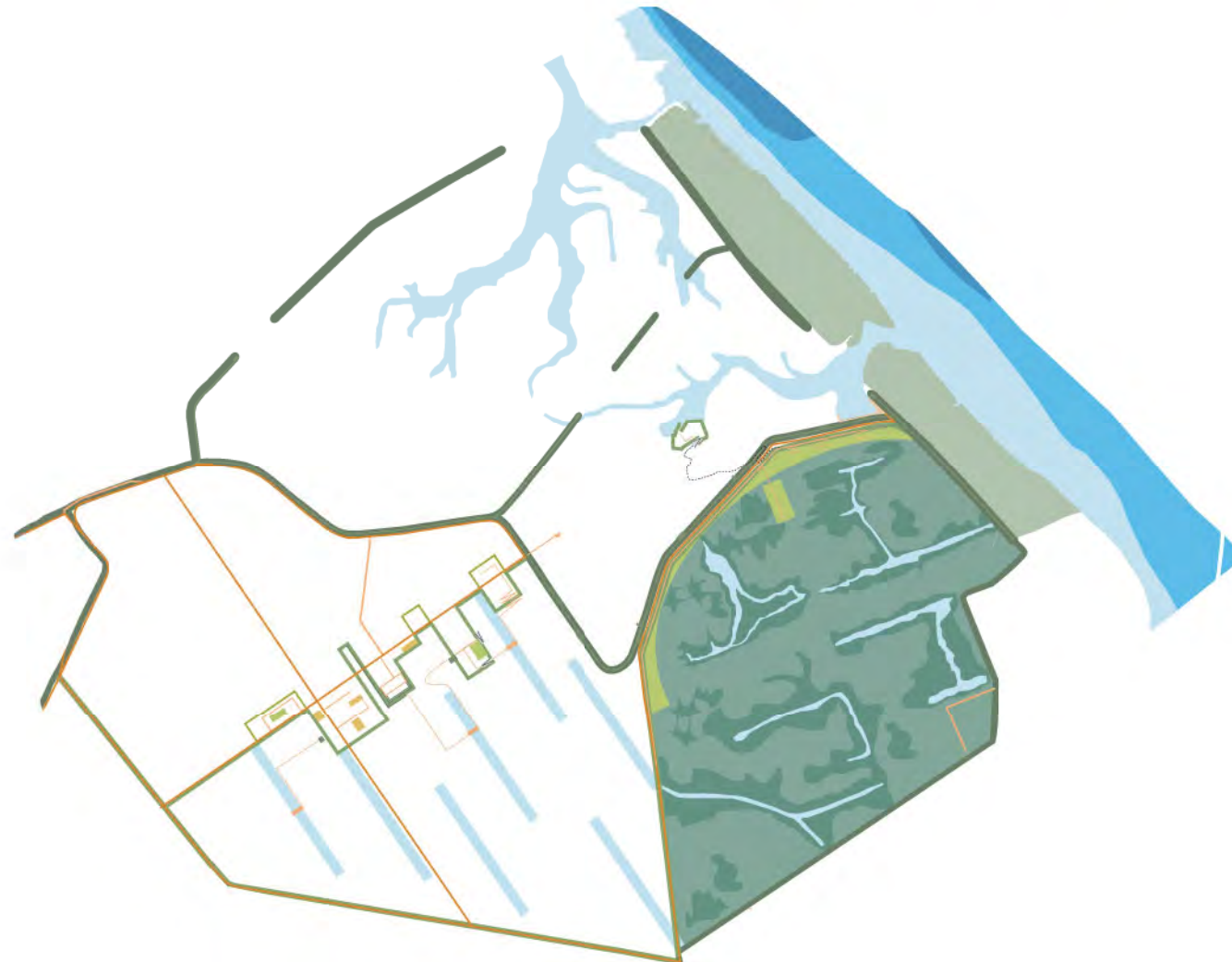
Olympic Park, Homebush, Sydney, Australia
[Hargreaves Associates]

Reference project 4

Allerpark, Wolfsburg
[Büro Kiefer]

LANDSCHAP 2

Na

II. van Doelpolder tot gecontroleerd getijdengebied

Naast het hoger besproken 'zuivere' natuurontwikkelingsgebied, creëren de ingrepen van bovenuit nog twee tussenvormen waar natuurontwikkeling hand in hand kan gaan met (her-)ontwikkeling van de bestaande nederzettingen.

Op termijn wordt de nieuwe voorlopige dijk (dwars door de Doelpolder) verwijderd zodat dit krekengebied de hele zone tussen Schelde, Ouden Doel/Zoetenberm en Doelse Polderdijk inneemt.

Er kan overwogen worden de Oostlangeweg op te heffen of te reduceren tot een weg voor niet gemotoriseerd verkeer

vegetatie

De vegetatie-ontwikkeling in het overstroombare gedeelte is slecht voorspelbaar, omdat ze afhangt van een zeer groot aantal factoren zoals de kwaliteit en de sedimentlading van het overstomende water, de frequentie van overstroming enz. Derhalve zal ook hier het "onverwachte" een rol spelen in de ontwikkeling van de beeldkwaliteit, of kan zelfs als een intrinsieke waarde worden gezien.

Vóór

II.I landschapselementen

Doelpolder

De Doelpolder is oud vergeleken met de Prosperpolder en de Hedwigepolder. Dit verklaart ook zijn lagere topografische ligging. De Doelpolder wordt omgezet in een hydrologische buffer met als nevenfunctie natuurgebied met krekken. De watertoevoer gebeurt gecontroleerd.

II.II (her-)ontwikkelingsmogelijkheden

een landschapsdrempel voor Ouden Doel, Rapenburg, etc.

Gehuchten als Ouden Doel en Rapenburg komen door de geplande natuurcompensatie tussen twee natuurontwikkelingsfronten te liggen en lijken op het eerste zicht dan ook ten dode opgeschreven.

Door de aanleg van een breed, assymetrisch, laag (bijvoorbeeld 2.5m) en gekurfd dijklichaam tegen de Zoetenberm aan kan het gros van de randbebouwing (Ouden Doel, Rapenburg, etc.) worden behouden. Dit dijklichaam beschermt het overgrote deel van de bebouwing tegen het brak krekewater dat in de Doelpolder komt. Dit hele dijklichaam –een lage landschappelijke drempel- wordt beplant met laagstammige bomen (de boomgaard is een gekend bestand landschapselement in dit gebied). Door de kuring ontstaat in sommige segmenten een diepe boomgaard. In andere dunnere segmenten valt de boomgaard helemaal weg. Kortom er wordt een tussenterm gemaakt tussen het natuurgebied waarin de bestaande bebouwing wordt opgenomen.

Deze ingreep laat toe:

- de bestaande bebouwing van Ouden Doel grotendeels te behouden.. Door deze bebouwing –ontdaan van haar landbouwrelatie met het omliggende- een nieuwe en ruimtelijk rijke context te geven (de uitgestrekte boomgaard) verkrijgt ze nieuwe ontwikkelingskansen. Ze kan deels een functieverhuizing ondergaan (hoevetoerisme, bed & breakfast, horeca), deels

0 100m 200m 500m

wonen blijven.

-de karakteristieke (en bewoonde) dijkwoninkjes van Rapenburg te behouden en in analogie met Ouden Doel een nieuw ontwikkelingspotentieel te geven door ze op te nemen in de boomgaardfiguur.

- door uitsparingen in de uitgestrekte 'boomgaard' kunnen ook nieuwe ontwikkelingen ondergebracht (dijkwonen, een eco-camping, een klein vakantiedorp (bv. de kleine dijkwoninkjes) voor meerwaardezoekers, etc.)

-een landschappelijke term toe te voegen. In feite wordt als in een cascade naast de nieuwe inlandse Scheldedijk (8 à 10 m, monumentale bomen), Zoetenberm (4m, middelhoge bestaande bomen), een nieuwe lage dijk (2.5 m, laagstamboomgaard) toegevoegd als een trap naar het landschap toe. Deze nevenschikking van dijken tussen twee verschillende soorten van natuurgebieden laat een rijke ervaring (verschillende hoogtes, verschillende vegetatie, verschillende gebruiken) toe. Van buitenuit leveren de dijken en hun beplanting evenvele horizontale drempels en schermen (met oplopende hoogte, verschillend ritme van bomen, verschillende transparantie door verschillende tussenmaat tussen bomen) in het landschap.

ontsluiting

De ontsluiting van Ouden Doel geschiedt via de nieuwe tussen de dijkenweg. Schijlingse op en afritten maken de woningen van Ouden Doel terug bereikbaar.

Ouden Doel.bis

Het dwars op de dijk staande deel van Ouden Doel dat niet gevat kan worden door de boomgaardedrempel wordt uitgewerkt als een platform in het natuurlandschap. Het platform wordt zo gedimensioneerd dat het voldoende kritische massa heeft om tot een eigenstandige en gethematiseerd gehucht te kunnen ontwikkelen

Reference project 5

*Silresim Chemical Corp. brownfield redevelopment
[StoSS Landscape Urbanism]*

Reference project 6

*Rannametsa park, Estonia
Bog landscape with wooden access paths*

Vóór

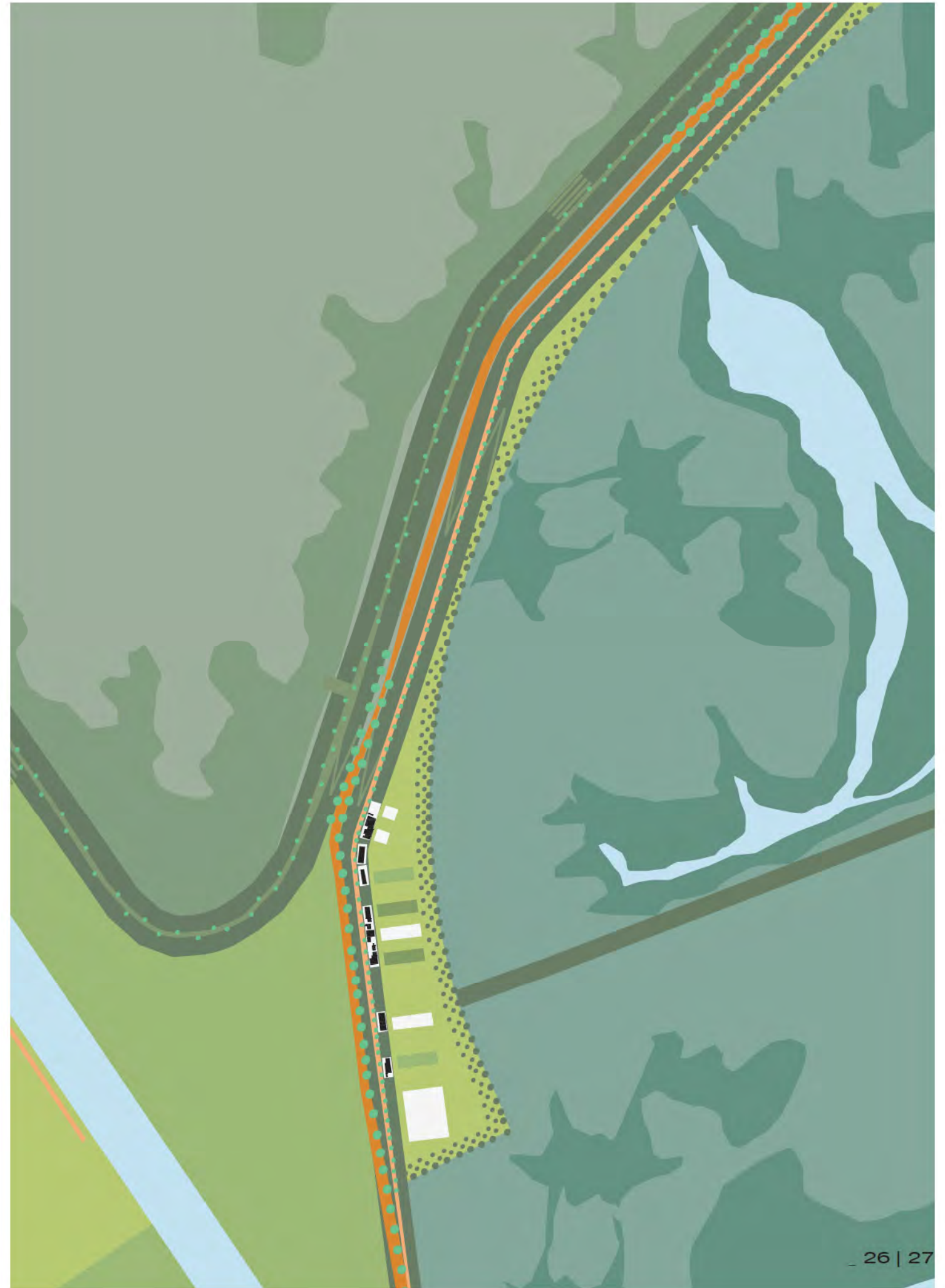
Na

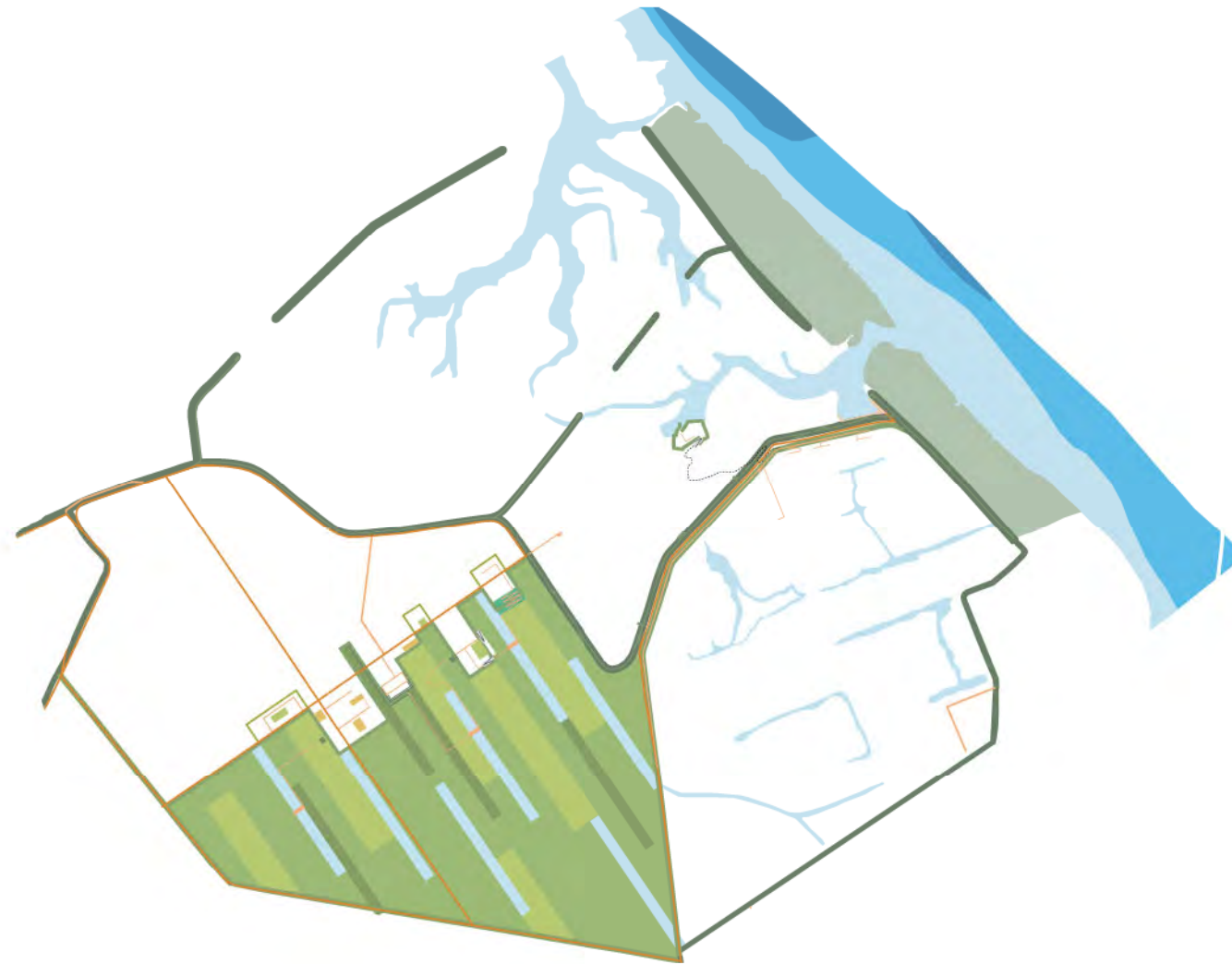

Vóór

Na

LANDSCHAP 3

Na

III Prosperpolder

III.I landschapselementen

Het gebied ten zuiden van het gehucht Prosper wordt van bovenuit bestemd als een drassig zoetwater biotoop. In tegenstelling tot de overstromingsgebieden is de ontwikkeling hiervan iets beter voorspelbaar of zelfs te sturen.

De kenmerkende perceelsstroken kunnen gebruikt worden om een afwisseling te bekomen van brede rietvelden met sloten die voor lange doorzichten kunnen zorgen vanaf Prosperpolderdorp. Eventueel kunnen andere stroken of delen ervan eerder als beweidbaar grasland ontwikkeld worden. Het geheel laat karakteristieke flora en fauna toe, die verschillend zal zijn van de brak- en zoutwatervegetaties van de overstroombare landschappen.

De van bovenuit voorziene ontwikkeling staat haaks op het voortbestaan van het gehucht Prosperpolder. Om dit gehucht te beschermen wordt een laag dijklichaam rond de verschillende fragmenten van Prosperpolder (Grote Hoeve, Prosper, etc.) gedrapeerd, waarbij nauwkeurig de oorspronkelijke en zo kenmerkende perceelsstructuur van de Prosperpolder als leidraad van het draperen wordt gehanteerd. Hierdoor ontstaat een duidelijke, maar tegelijkertijd poreuze grens tussen het voormalige landbouwgebied van de polder en het gehucht. Buiten de grens ontstaat het tussengebied –half natuur/half cultuurlandschap (de oorspronkelijke percelering wordt behouden als leidraad voor de transformatie). Binnen de grens ontstaan landschapskamers waarin de fragmenten van de oorspronkelijke nederzetting aan een tweede leven kunnen beginnen.

Vóór

III.II (her-)ontwikkelingsmogelijkheden

Door het volgen van de perceelsstructuur ontstaan kamers die haaks staan op de Hertog Prosperstraat en een alternering in ervaring (landschap, kamer) genereren. Daar elke kamer een verschillende maat, verhouding en inhoud heeft (oud hoeve-erf, gehucht Prosper, etc.) ontstaat een rijke variatie aan karakteristieken die toelaten elk van deze kamers een eigensoortig gethematiseerde ontwikkeling te laten ondergaan, waarbij oude bebouwing kan worden getransformeerd en deels vervangen door nieuwbouw. De lage dijk die elke kamer omrandt kan een bijzondere uitwerking krijgen die concordeert met de inhoud van de kamer, zonder dat daarom de eenheid van het dijklichaam als globale ingreep leidt. Zo zou bv. de kamer van het gehucht Prosper kunnen uitgewerkt als een sequentie van open ruimtes (die ze nu al kent (overmaatse dreef, kerkplein, kerkhof) aangevuld met een of twee nieuwe stempels) en specifieke bebouwing (dreefbebouwing, school, pastorie, kerk, nieuwe wooncluster).

Reference project 7

Reference for fresh water gardens:

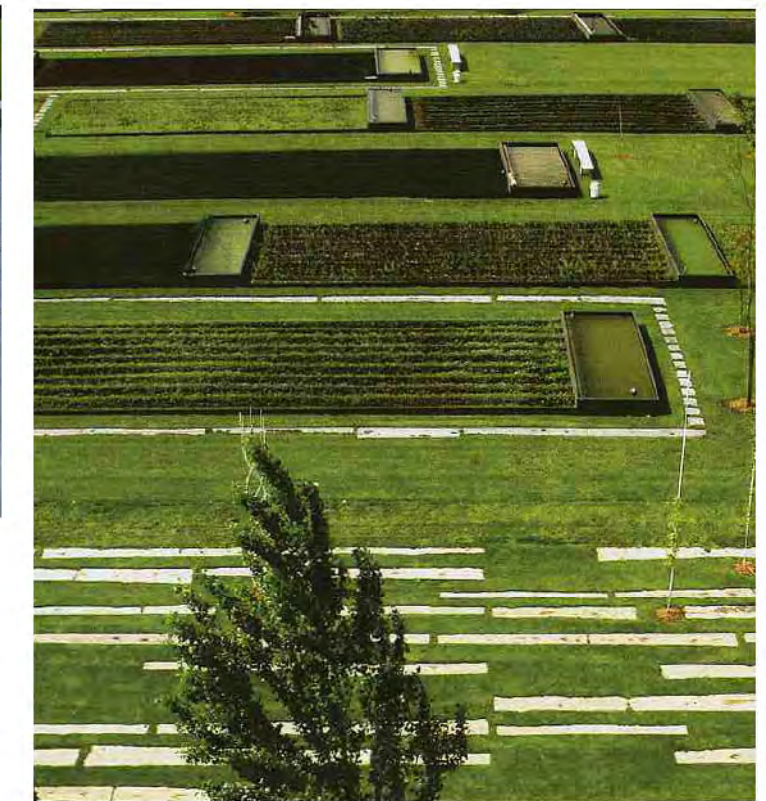
mobius water strip
Diana, Princess of Wales Memorial Fountain, London
[Kathryn Gustafson 1997]

Reference project 8

Reference for fresh water gardens:

floating water gardens & field of crops
Bordeaux Botanical Garden
[Catherine Mosbach]

0 100m 200m 500m

Reference project 9

Reference for the farms-dyke in prosperdorp

Fontsanta Park, Barcelona, Spain
[Manuel Ruisánchez]

Reference project 10

Reference for the farms-dyke in prosperdorp

Monnikenhuizen settlement, Arnhem, The Netherlands
[Buro Lubbers]

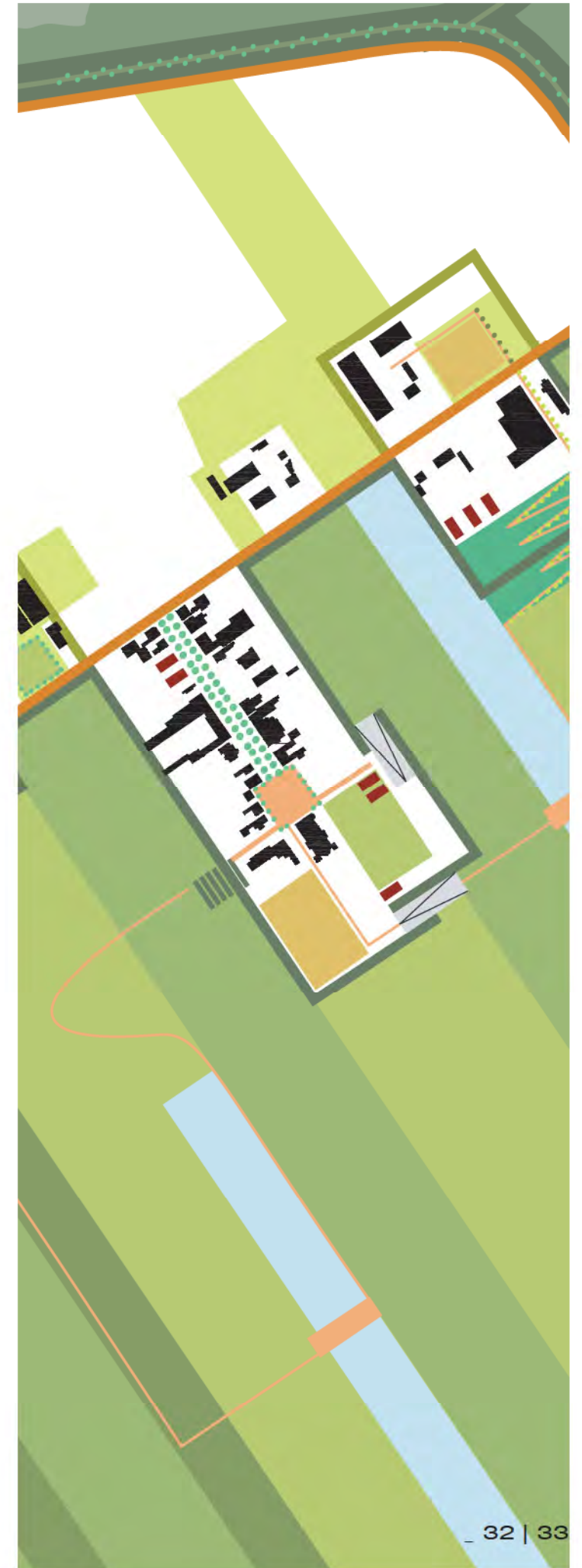

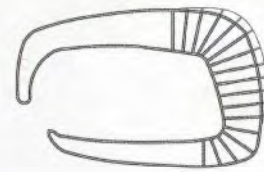

Na

Vóór

Reference project 11

*Waldpark Potsdam, Germany
[B+B stedenbouw an landschapsarchitectuur]*

Reference project 12

*natural drainage + water plants
Turbinplatz, Zurich
[ADR Julian Descombes, Marco Rampini with Tobias Eugster]*

